

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 5505

Doknr.
623236

Dato
06-11-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 12. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 21 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra MFU Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 21:

”Hvordan kan der efter ministerens bedste skøn gives et nogenlunde dækkende billede af omkostningerne ved at indføre en ’kan’ bestemmelse, der giver kommunerne mulighed for at tilbyde borgere, der i forvejen har en ordning efter § 95, stk. 3, timer til overvågning, som en del af den samlede hjælp, og vil ministeren få foretaget en sådan beregning? Såfremt ministeren ikke vil foretage beregningen, bedes dette begrundet. Spørgsmålet stilles som opfølgning på lukket samråd den 11. oktober 2018 om overvågningsproblematikken, jf. besvarelse af samrådssp. A.”

Svar:

Jeg skal indledningsvis oplyse, at ministeriet over det seneste år sammen med KL har drøftet mulige løsninger på overvågningsproblematikken, herunder muligheden for at gøre det frivilligt for kommunerne at visitere til overvågning i ordningen gennem en kan-bestemmelse.

I samarbejde med konsulenthuset Deloitte igangsatte jeg hen over sommeren sidste år en undersøgelse med henblik på at få afdækket de økonomiske konsekvenser af modeller for en ordning, som giver borgere med hjælp efter servicelovens § 95, stk. 3, mulighed for at få udmålt timer til overvågning. Rapporten skulle blandt andet kvalificere ministeriets drøftelser med KL.

I forlængelse af Deloitte's rapport har ministeriet haft en række drøftelser med KL vedrørende undersøgelsens metodiske tilgang og konklusioner, herunder i forhold til datagrundlaget for undersøgelsen samt virkningen af at lave henholdsvis en ’kan’- eller en ’skal’-bestemmelse.

Konklusionen efter disse drøftelser var imidlertid, at der ikke vil kunne findes en løsning på overvågningsproblematikken uden, at det vil betyde store ekstra udgifter for det offentlige.

Således skrev KL den 13. oktober 2017 til ministeriet, at sagen havde været vendt i KL, og at KL mener, at det politiske pres vil være så stort på dette område, at det vil koste 150 mio. kr. årligt, også selvom det bliver en kan-bestemmelse i lovgivningen.

Ministeret tager problemstillingen vedrørende overvågning meget alvorligt, og jeg vil rigtig gerne finde en løsning. Derfor er ministeriet også fortsat i dialog med KL for at sikre, at alle løsningsspor er blevet afdækket.

Med venlig hilsen
Mai Mercado